

NIEUWSBRIEF VERMOGENPLANNING: NIEUW STANDPUNT VLABEL INZAKE GESPLITSTE EIGENDOM VAN DEELBEWIJZEN MAATSCHAP

In onze nieuwsbrief van begin dit jaar werd melding gemaakt van verschillende evoluties op het vlak van vermogensplanning aan de hand van een aantal Vlaamse en federale administratieve beslissingen en standpunten. Zo werd er *in fine* gewezen op een niet-gepubliceerde federale beslissing met betrekking tot de deelbewijzen van een maatschap die geschonken zijn met voorbehoud van vruchtgebruik.

I. PROBLEMATIEK

In de meeste maatschapsovereenkomsten wordt voorzien dat de inkomsten van de maatschap hetzij (i) uitgekeerd worden aan de vruchtgebruikers of (ii) gereserveerd of geïncorporeerd worden in het vermogen van de maatschap. In dit laatste geval zullen de inkomsten uiteindelijk toekomen aan de blote eigenaars van de deelbewijzen, de begunstigden van de schenking, wat voordeliger is vanuit een successie-oogpunt, omdat de inkomsten dan niet opnieuw het voorwerp moeten uitmaken van een planning.

De federale administratie was van oordeel dat alle inkomsten van de maatschap moeten toekomen aan de vruchtgebruiker en zag in de aangroei van het vermogen van de maatschap door incorporatie van die inkomsten een nieuwe schenking door de vruchtgebruiker aan de blote eigenaars en zelfs een “bedekte bevoordeling” in de zin van artikel 9 W. Succ. (oud). Dit zou betekenen dat de geïncorporeerde inkomsten alsnog aan de erfbelasting onderworpen zijn bij het overlijden van de vruchtgebruiker.

II. NIEUW STANDPUNT VLABEL

In een recent standpunt van 26 april 2017 is de Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) tot een zelfde conclusie gekomen als haar federale tegenhanger. Zij meent dat, bij wijze van fictielegaat vervat in artikel 2.7.1.0.7 Vlaamse Codex Fiscaliteit (het oude federale artikel 9 W. Succ.), de niet uitgekeerde inkomsten, toch nog onderworpen moeten worden aan erfbelasting bij het overlijden van de vruchtgebruiker.

Dit betekent dat bij overlijden van de vruchtgebruiker-ouder, de kinderen (blote eigenaars) erfbelasting verschuldigd zijn op de bedragen die gereserveerd of geïncorporeerd zijn in het vermogen van de maatschap, en dit ongeacht of er al dan niet registratiebelasting betaald werd bij de schenking van de deelbewijzen. De toepassing van bepaling is niet gebonden aan een vervaltermijn en kan optreden ongeacht de tijdsspanne tussen de schenking, de incorporatie van de inkomsten, en het overlijden van de schenker- vruchtgebruiker.

III. INWERKINGTREDING

Uit het standpunt blijkt echter ook dat Vlabel bereid is om dit nieuwe standpunt niet retroactief toe te passen doch enkel voor de toekomst, meer bepaald voor de inkomsten waarvoor tot de niet-uitkering zou worden beslist vanaf 1 juni 2017. Het kan daarom belangrijk zijn om nog voor 1 juni 2017 over te gaan tot het houden van de algemene vergadering die beslist over de (niet-uitkering van de) inkomsten verworven tijdens het boekjaar 2016, voor zover deze nog niet gehouden werd. Dit betekent ook dat er voor de reserves die voortkomen uit inkomsten waarvoor de beslissing tot incorporatie reeds genomen werd, er geen belastbaarheid in de erfbelasting zal zijn bij het overlijden van de schenkers- vruchtgebruikers conform de toepassing van dit nieuwe standpunt.

IV. REMEDIE

Gelet op de bevestiging van het federale standpunt door Vlabel kan het nuttig zijn om de maatschapscontracten die in het verleden opgesteld werden opnieuw nader te bekijken en eventueel aanpassingen door te voeren om buiten het toepassingsgebied van het standpunt te vallen ten einde een onderworpenheid in de erfbelasting te vermijden. Er kan dan in de eerste plaats voorzien worden in een automatische uitkering van de periodieke vruchten aan de vruchtgebruiker.

Indien u dit wenst, is het team vermogensplanning van Laurius beschikbaar om u met raad en daad bij te staan. U kan hiervoor altijd contact opnemen met de verantwoordelijke vennoot, Dirk Wellens of Philippe Hinnekens.

Opgesteld op 2 mei 2017